

Spoštovani dragi bralec, spoštovana draga bralka!

Ali kdaj pomislite, da smo ženske tiste, ki rojevamo človeška bitja, ustvarjamo države in ohranjamo človeško vrsto? Na osnovi te pomembne naravne danosti, poslanstva in vloge, ki jo imamo v naši človeški rasi, bi morale to izkoristiti oziroma uporabiti pri oblikovanju naše družbe in sveta. Kruta realnost je, da ženske po celem svetu rojevamo človeška bitja, ki jih obstoječi družbeno - politični sistemi izkoriščajo za osebne interese politik. Najbolj grozljivo se mi zdi, da politike skozi celo zgodovino človeštva v imenu nekega svojega pohlepa in interesa prepričujejo naše otroke, da naj na ramenih nosijo orožje in se odpravljajo v vojne, medtem ko poveljniki in politiki svoje otroke in družine skrijejo na varno. Nobena mati namreč ne rojeva in vzgaja zato, da bi njen otrok ubijal ali bil ubit.

Odkar obstaja človeštvo, so bili moški tisti, ki so bili vodje, se vojskovali in tako je v glavnem tudi danes. Kljub temu, da ima samo ženska sposobnost zanositi in roditi človeško bitje, se ni nikoli, razen redkih izjem povzpela na prestol, ki bi ji pripadal, da bi vodila države - svet. Ljubezen matere do otroka je temeljni vzorec in zgled za vsakršne človeške odnose. Oboji, moški in ženske naj spoznajo, da je ženska mati, da nosi, rodi in redi otroka in da je razvoj otroka njena temeljna skrb. To je kot vemo najpomembnejše kar človek lahko stori za drugo človeško bitje.

Raziskave so pokazale, da je od načina, kako se ta naloga opravlja, odvisna nič manj kot usoda človeštva. Genij ženske je genij človečnosti, a človečnost je najvišja oblika inteligence. Ženska ve kaj je prava ljubezen, kaj je sodelovanje med ljudmi in če bi se odpovedale svojemu poslanstvu, potem bi bilo izgubljeno vsakršno upanje na prihodnost človeštva. Razumnost, ki so z njo najbolj obdarjene ženske, je najbolj potrebna svetu in ženske jo morajo naučiti tudi moške. Moški pač ne morejo in ne smejo držati polovice človeštva v podrejenosti in potem upati, da se bodo izognili opustošenju, ki so ga sami sebi povzročili.

Ali bi radi, da bi se končale vse vojne? Za državne in mednarodne spore mora zagotovo obstajati kakšna diplomatska rešitev. Mnogi menijo, da vojn sploh ne bi bilo več, če bi svetovni voditelji med seboj sodelovali. Diplomati že stoletja potrjujejo državne pogodbe, oblikujejo resolucije in imajo konference, a s tem je le malo spornih vprašanj za vedno rešenih.

Zakaj tisti, ki so na oblasti in upravljajo z našimi življenji (velja za cel svet) ne zapravljajo denar (namesto za orožja, vojaško opremo, vojsko in vojne), za hrano, obleko in edukacijo revnih, odpravo revščine in lakote, za izobraževanje in zdravljenje otrok in odraslih, za znanost, za razvoj tehnologij, za kulturo, izgradnjo stanovanj, blaginjo vseh ljudi,...? Izračunali so, da svet porabi za orožarske namene toliko denarja, da bi lahko z njim rešili vse druge probleme

človeštva.

Kdaj bodo prenehali ti brezplodni boji, te uničevalne vojne? Ali ni skrajni čas, da napoči svetovni mir, ki bo temeljil na spoštovanju prav vsakega človeškega bitja? Mir niso sanje, ni utopija: mir je mogoč. Kdor hoče mir, ne sme dopuščati napadov in zločinov zoper življenje.

Kako tisti, ki so na oblasti opravičujejo obstoj orožja, ne da bi ženske-matere kdaj vprašali ali smo me pripravljene svoje otroke poslati v vojsko ali v morebitno vojno? Nobena mati ne bi nikoli svojevoljno žrtvovala svojega otroka zaradi neke ideologije ali česar koli drugega in ga pošiljala v nevarnost. Naši otroci so naši in ne last države in politike. Verjetno vi isto čutite do svojega otroka. In nobena mlada oseba (redke izjeme) ne prime za orožje po svoji iskreni in srčni želji, ker ji je užitek naučiti se ubijati ljudi z orožjem, ampak zaradi zaslepljenosti z vsiljeno ideologijo ali le zgolj zaradi plačila, ker nima možnosti druge službe. Nobena mati tudi ne vzgaja svoje otroke, da naj se naučijo z orožjem ubijati ljudi. To bi bilo namreč bolno.

Zato s sklenjenima rokama prosim in predlagam v imenu ljudi, predvsem žensk mater, ki rojevamo človeška bitja – otroke, da sprožite v svetu proces odprave orožja in vojn na planetu. Skupaj z miroljubnimi državami in humanitarnimi organizacijami (Unicef, Karitas, Rdeči križ,..), z organizacijo združenih narodov, NATO-m, Varnostnim svetom, skupaj z Nobelovimi nagrajenci za mir, s papežem Frančiškom, verskimi skupnostmi, varuhi človekovih pravic, skupaj z Evropsko unijo, dobitnico Nobelove nagrade za mir, skupaj z državami, ki so že ukinile vojsko (Andora, Cookovi otoki, Dominika, Grenada, Haiti, Kiribati, Kostarika, Liechtenstein, Maršalovi otoki, Maldivi, Mauritius, Mikronezija, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Kitts in Nevis, Saint Vincent in Grenadini, Samoa, San Marino, Salomonski otoki, Tuvalu, Vanuatu, Vatikan ter pogojno Islandija, Monako in Panama) in skupaj z vsemi miroljubnimi ljudmi tega sveta imate dovolj argumentov, da se orožje na planetu uniči in se končno vzpostavi svetovni mir na planetu, ki je skupen in le eden in ga nimamo pravice uničevati z vojnami, ker smo ga vsi dobili le v najem in posojajo in ne v last.

Slovenija se lahko v svetu prikaže kot najbolj miroljubna in humana država in skliče večdnevno konferenco vseh političnih in verskih voditeljev sveta in organizacij kot so NATO, VARNOSTNI SVET, OZN, UNICEF, RDEČI KRIŽ,....s prisotnostjo civilne družbe in vsi podpišemo ZAKON o totalni prepovedi uporabe kakršnegakoli orožja in vojn, ZAKON o zaprtju vseh orožarskih tovarn in ZAKON o totalnem uničenju vsega orožja na planetu ter ZAKON o DIALOGU pri morebitnih konfliktih. Kazen kršenja kateregakoli ZAKONA bi bilo obvezno izobraževanje v ŠOLI ZA REŠEVANJE PROBLEMOV (ki jo nujno potrebujemo VSI) in obvezno hospitalno zdravljenje proti uporabi vsakršnega nasilja. Po uspešnem zdravljenju bi lahko posamezniki med drugim delali kot VARUHI MIRU.

Orožje ubija in mi ne želimo ubijati in ne želimo biti ubiti, zato tudi ne želimo in ne potrebujemo orožja. Orožje je v nasprotju z življenjem, s prijateljstvom, s sodelovanjem, z razvojem, z ustvarjalnostjo in z ljubeznijo. Orožje je nepotrebno in nesprejemljivo. Obstoj orožja je poniževanje žensk, ki ne rojevajo zato, da bi njihovi otroci lahko ubijali druge ljudi in bili ubiti. Vse ženske rojevamo otroke za življenje in ne za smrt. In nihče nima pravice nikomur vsiljevati orožja in ga predstavljati kot nekaj sprejemljivega. Vsakemu, ki to počne je potrebno razložiti, da dela narobe. Koliko držav nima dobrin za svoje ljudi, imajo pa orožje? Orožja pa se ne da jesti.

Kako se lahko dogaja civilizaciji, ki se imenuje človeštvo, da se pobija med seboj? Kje je vsa človečnost, inteligenca, znanost, logika, vest, etika, morala, humanost? Koliko mater je svojega otroka nosilo pod srcem devet mesecev, ga težko rojevalo in vzgajalo samo zato, da so ta mlada človeška bitja umrla v nesmiselnih vojnah? Zakaj se vse to ni že enkrat končalo? Čemu vse to? Kako je mogoče, da se ženske izkorišča kot stroj za rojevanje otrok - žrtev? Kako si to lahko kdo drzne? Zakaj nič ne cenimo in ne spoštujemo človeška življenja? Zakaj ne spoštujemo žensk-mater, ki rojevajo in vzgajajo človeška bitja? Človeško življenje je v tem Univerzumu največji čudež, ki ga moramo spoštovati in le življenje vendar imamo, materialne stvari so drugotnega pomena, ker so hitro minljive.

Zakaj se človeštvo pobija v vojnah in sicer? Zakaj človeštvo izdeluje orožje, če je to ubijalsko, nevarno, če je predrago, če je nehumano, če je posedovanje orožja kaznivo,...? Zakaj človeštvo izdeluje in prodaja orožje, če je to popolnoma nesmiselno, nepotrebno, nesprejemljivo, absurdno? Kdo je tisti, ki ne želi, da se v svetu vzpostavi mir, ki je nujen za medsebojno sožitje, prijateljstvo in kakovostno življenje prav vseh ljudi? Očitno jih je več kot dovolj.

Ali je zaslužek orožarske industrije pomembnejši od človeškega življenja?

Orožje ubija - človeka; žensko, otroka, mater, nosečnico, očeta, brata, sestro, babico, dedka, sorodnika, prijatelja, soseda, invalida, znanca, neznanca, živali,.....nedolžne žrtve? Kako odrasla oseba razloži majhnemu otroku, zakaj orožje, zakaj ubijanje, zakaj vojne, zakaj policist nosi pištolo, zakaj nosi vojak brzostrelko, polavtomatsko puško, zakaj vozi tank ali lovsko letalo, kaj je atomska bomba,....? To se sprašujemo ljudje.

Kako zdrav um lahko razloži in razume toliko vojn in milijone mrtvih, nedolžnih ljudi, toliko gorja, vojnih invalidov brez rok in nog, toliko solz, žalosti in bolečin, toliko uničenih domov, zgradb, toliko umorov in samomorov z orožjem, toliko nesmiselnega početja? Ko govorim nedolžni, mislim tudi na izmanipulirane vojake, ki so zaslepljeni s tem, da je ubijanje opravičljivo, medtem ko politiki ostajajo s svojimi družinami živi in daleč stran od vojne. Vsak trenutek se sprašujem, kdo in kakšen je tisti človek, ki lahko drugega prepriča, da vzame orožje v roke in ubija.

Kako človeka – človeštvo - politiko ni sram, da ima orožje? Kako si človek - človeštvo - politika sploh drzne pomisliti na orožje in ubijanje? To preprosto ni normalno, ni zdravorazumsko, ni sprejemljivo, ni opravičljivo, to je preprosto bolno. Tako zelo bolno, da človeštvo nujno potrebuje streznitev in zdravljenje. In potrebuje mir! To je ugotovil tudi Alfred Nobel. Ukrepiti moramo zdaj, čeprav smo veliko zamudili in s tem moramo živeti. Z mislijo, da nismo ničesar storili, ko smo vsakodnevno opazovali ubijanje in to še vedno počnemo. In ob tem nekateri še pojejo, plešejo, se smejejo, nekateri so celo srečni, medtem ko v istem trenutku v naši bližini in na drugem koncu sveta naš sočlovek kruto umira.

Kako podlo in nečloveško! Kako skregano z logiko vseh zakonov o človekovih pravicah, ki jih je napisal prav človek in ta isti jih ne upošteva, nasprotno krši jih v vsakem trenutku! Toliko ljudi je umrlo zaradi orožja in vsak dan umira, da bi moral cel svet vsakodnevno žalovati, za nič drugega nam ne bi ostalo časa. Včasih sem mislila, da znanje tujih jezikov prispeva k sporazumevanju narodov in njihovih političnih voditeljev. Prav težko je gledati zaigrana, ironična in cinična srečanja državnikov, ki se za kamero prijazno rokujejo in smejejo, hkrati ko njihovi

državljeni trpijo zaradi tisoč razlogov.

Vsak smehljajoči se predsednik države ali vlade, ki pošilja vojake ubijati ljudi, ki jih sploh ne poznajo in ki jim niso prav nič storili (in ki so prav tako izmanipulirani in zaslepljeni), vsak ta isti predsednik je odgovoren za življenje vsakega posameznika na tem planetu. Nikoli namreč ne veš, kdaj bo oseba, ki ima v lasti orožje, ubila popolnoma neznano osebo v svetu, v katerokoli državi. Če je dovoljeno orožje, je torej dovoljeno tudi ubijanje?

Sovraštvo med narodi ustvarja politika. Tako je bilo v prvi in drugi svetovni vojni, tako je bilo v vojni na Balkanu, Iraku, Vietnamu, Siriji, Ukrajini, če naštejemo le nekatere in nič nas ni izučilo. Politika bi ga lahko tudi odpravila. Kako je mogoče spričo znanja toliko tujih jezikov in drugih znanj, da se politiki skozi zgodovino niso uspeli o miru dogovoriti v prav nobenem jeziku? Saj se vendar dva gluhonema človeka takoj sporazumeta, medtem ko izobraženi ljudje, voditelji držav tega niso sposobni.

Vprašala bi predsednike vlad in držav, ministre, poslance in poslanke, varuha človekovih pravic, sodstvo, vojsko, policijo, paznike in še koga na tem planetu? Ali ste kdaj pomislili na svet brez orožja, na mir v svetu in kaj ste do sedaj storili za to? Ali pa mislite, da je obstoj orožja normalen pojav, da so vojne normalne in da je vse lepo in prav ali pa, da se ne da ničesar storiti? Ali ste kdaj pomislili, da gredo vaši bližnji ali vi v vojne? Ali bi se vam tudi takrat zdelo orožje in ubijanje »smiselno«, tako kot zdaj? Ali še naprej želite takšen svet zase, za svoje bližnje in prijatelje, za ves svet? Meni je žal in hkrati me je sram, da sem član takšne družbe, ki se ima za civilizirano. Človeštvo je daleč od civilizacije, daleč od humane družbe.

Kako je mogoče, da se nihče ne spomni, da bi s tem orožjem in vojnami opravili enkrat za vselej? Me ženske, matere in naši otroci orožja ne želimo, še manj vojn. Tisti, ki se radi ukvarjajo z orožjem, bi se morali odseliti na drug planet, nas druge pa pustiti v miru na tem planetu. Kaj nam pomagajo ves razvoj, znanost, tehnologija in nenazadnje naša življenja, če ne znamo upravljati z njimi? Ženske rojevamo nova človeška življenja- ljudi, drugi pa izdelujejo orožja za pobijanje le-teh in uničevanje vsega okoli njih?

Človek z orožjem je nevaren sam sebi in drugim. Ljudje se zavoljo tega, da obstaja orožje ne počutimo nič bolj varni, kajti nihče ni varen, če nismo varni vsi. Orožje je treba zložiti na en kup in ga uničiti. Orožje na črnem trgu in pri posameznikih doma bodo pristojni organi znali poiskati, tovarne orožja pa zapreti.

Osebe, ki so prej uporabljale orožje se lahko preimenujejo v »varuhe miru« in opravljajo delo v humanitarnih organizacijah in pomagajo policistom, ki bi se prav tako lahko preimenovali v »varuhe miru« lahko pa tudi kako drugače npr. mirovniki, varnostniki, organizatorji miru, družbeni delavci, socialni delavci,...

Če se bojimo izvenzemeljskih civilizacij, je potrebno o tem razpravljati, kaj storiti v primeru srečanj z njimi. Tisti ljudje, ki trdijo, da so se že srečali z njimi, poudarjajo, da so izrazito dobronamerni in da nam želijo le, da napredujemo na njihovo raven razvoja. Če pa uradna politika in znanost ne priznavata obstoja drugih civilizacij, potem pa sploh ne potrebujemo orožja niti zoper njih.

Vzporedno z uničenjem orožja mora potekati tudi odprava denarnega sistema. Denarni sistem koristi le tistim, ki so na oblasti, bankirjem in prebrisanim posameznikom. Vsi ljudje morajo imeti prost dostop do dobrin, ki jih potrebujejo za življenje. Odprava orožarskega in denarnega sistema sta najpomembnejši nalogi naše generacije in civilizacije. Šele potem bomo postali moderna in civilizirana družba. Življenje, ki ga poznamo do sedaj bo odšlo na smetišče zgodovine. Ali pa imate vi za nas in naše otroke boljši predlog?

Filozof Jiddu Krishnamurti je dejal: "Če bi zares imeli radi svoje otroke, jih ne bi rojevali v ta svet, kjer so lahko ubiti."

Zato se postavlja vprašanje: »Ali ženske sploh še želimo rojevati otroke v takšen svet?« Večkrat sem že slišala od moških in žensk, da nimajo (ali da ne bodo imeli) otrok zato, ker se zavedajo, da ne želijo svojemu otroku, da bi živel v takšnem krutem in nevarnem svetu in da zato nimajo te pravice, da bi mu ponudili takšno življenje.

Kaj boste storili, ko boste vse to prebrali? Ali čutite dolžnost, da ukrepate? Zdaj! Odpraviti je treba vse orožje in vojne tega planeta! Potem se bomo sploh lahko začeli pogovarjati o miru in pravi kakovosti življenja na tem planetu, ki je samo eden za vse nas. Samo to je rešitev za izhod iz globalne krize. Vse drugo je tavanje v megli in podaljševanje agonije. Tako razmišljam o tisti, ki smo proti orožju in ubijanju, tisti, ki smo za takojšnjo odpravo orožarskega in denarnega sistema.

Kaj lahko naredimo? Albert Einstein, sinonim genialnosti in kreativnega razmišljanja, je nekoč dejal: »Današnjih problemov ne moremo rešiti z enakim načinom razmišljanja, ki je te probleme povzročil.« Bistvo lateralnega razmišljanja je, da spremenimo principe in koncepte, namesto da se še naprej trudimo s »starim« načinom reševanja težav. Lotevati se neke stvari na vedno enak način in obenem pričakovati vsakič drugačne rezultate je najzanesljivejši znak norosti.«

- Preprosto, začnimo ustvarjati nov in lepši svet za vse ljudi. Odpravimo vzroke stanja v kakršnem se človeštvo nahaja. Najprej je to orožarski sistem, ki je skupaj z denarnim sistemom ena največjih prevar in norosti človeške rase. Združenja in civilna družba po celem svetu bi se morala upreti orožarskemu sistemu in zahtevati uničenja vseh tovarn orožja in legalnega orožja ter orožja na črnem trgu, ukiniti vse vojske (kot so to storile že omenjene države); vojaki naj postanejo varuhi miru ter otroke in odrasle vzgajati v duhu sveta brez orožja. Vso pravico imamo ženske in matere celega planeta, da to zahtevamo za svoje otroke. To se mi zdita dolžnost in naloga žensk ter mater. Recimo: »Nočemo svet orožja in vojn! Nočemo, da naši otroci ubijajo in nočemo, da so naši otroci ubiti! Vsi imamo pravico do svetovnega miru!«

- Drugo, ker rojevamo človeška bitja imamo ženske in matere dolžnost in pravico zahtevati, da naši otroci živijo v svetu blaginje; to pomeni, da nihče ne sme živeti v revščini in da morajo varne in zdrave življenjske dobrine biti enakomerno in pravično porazdeljene po celem svetu. Planet Zemlja zaenkrat nudi še vedno dovolj naravnih virov, surovin in dobrin za vse ljudi, vendar le s pravično delitvijo dobrin.

- »Ženske in matere imamo pravico za svoje otroke zahtevati varen svet blaginje. Revščina je nedopustna, nepotrebna in nesprejemljiva. Revščina je zločin nad človekom in človeštvom.

Revščin je kršitev človekovih pravic, ki izhajajo iz vseh mednarodnih dokumentov in Ustave RS.«

- Tretje, zavedati se moramo, da nasilje v naši družbi izhaja iz pomanjkanja dobrin, pomanjkanja ljubezni, spoštovanja, iz napačnih vzorcev vzgoje, zaradi neenakosti, pohlepa, zaradi alkohola, drog, zaradi neprimernih televizijskih vsebin in interneta, zaradi obstoja orožja,.... »Ženske in matere imamo pravico za svoje otroke zahtevati svet brez vsakršnega nasilja, zaslužimo si spoštovanje.«
- Četrto, kot nujno moramo opustiti obstoječi denarni sistem, ki je največji vzrok vseh težav človeštva. Denar ustvarja razlike, revščino, nasilje, vojne. Ekonomija mora temeljiti na naravnih virih in surovinah in ne na ničvrednem papirju.
- In kot peto, vzpostaviti moramo popolnoma nov družbeni in politični sistem, ki bosta ustvarjala le blaginjo, mir, ustvarjalnost, medsebojno sožitje, prijateljstvo, zdravje, spoštovanje, ljubezen, lahko mu rečemo HUMANIZEM.

Če spremembe ne uvedemo ženske - matere, tega ne bo storil nihče namesto nas. Samo materinska ljubezen je tako močna, da lahko spremeni svet. Tudi jaz vam to pišem zaradi materinske ljubezni do mojega otroka, vem da enako čutijo vse ženske-matere. Ženska, četudi ni mati ima v sebi materinski čut in ljubezen. Največji problem človeštva pa je prav pomanjkanje ljubezni. Ljubezen prinaša strpnost in strpnost prinaša mir.

Vse dobro vsem nam! Mir z vami! Mir z nami!

Predlagam ukaz za uničenje in odpravo orožja in vzpostavitev svetovnega miru s preprostim pojasnilom, ker orožje ubija ljudi in živali ter uničuje naravno okolje. Upam, da boste sprožili (to vam ne predstavlja problem, če želite mir v svetu) proces prepovedi in uničenja orožja po dogovoru z drugimi politikami in ustvarili SVET MIRU BREZ OROŽJA. Prosim ne razočarajte nas mater po vsem svetu, ki nam je mar za naše otroke, sorodnike, prijatelje in druge ljudi in imamo vsi naravno pravico živeti v svetu miru BREZ OROŽJA. Mir (brez orožja) je nekaj naravnega, je pravica vseh ljudi in nihče jo ne sme vzeti. NIHČE!

In kako je mogoče, da skoraj vse države skupaj s Slovenijo še, tudi v 21. stoletju, niso doumele, kakšen nesmisel je proizvajati, prodajati in uporabljati orožje, z njim ubijati otroke, odrasle, onemogle, ženske, moške, tudi živali in uničevati imetja in naravo in da še nisem slišala, da bi kakšna država predlagala, da se ustavi proizvodnja orožja, zaprejo tovarne orožja, da se ustavi pobijanje ljudi - umori in vojne in vse morebitne spore rešuje le z dialogom, saj za to pa obstaja človeška inteligenca, obstaja politika, diplomacija, OZN,....

Kakšna človeška civilizacija pa je na tem planetu, da dopušča na eni strani revščino, bolezni, nezaposlenost,... na drugi pa proizvaja orožje za pobijanje svojih lastnih pripadnikov, LJUDI? In to se dogaja že celo zgodovino. Eni ustvarjamo, rojevamo otroke, drugi rušijo in ubijajo. To zdrav človeški um in logika ne moreta razumeti. Tudi Albert Einstein tega ne bi razumel. Celotni otroci, ki so najbolj inteligentni in iskreni tega ne razumejo.

Zato vas spoštovani dragi bralec in spoštovana draga bralka s sklenjenima rokama rotim: poskrbite, da preživite življenje tako smiselno, kot je le mogoče. Potrebno je samo delovati iz ljubeče skrbi za druge. Pri tem boste ugotovili, da uživate v miru in sreči. Nase glejte kot na turista. Zamišljajte si naš planet tako, kot ga je videti iz vesolja. Tako majhen in nepomemben je in vendar tako čudovit. Ali lahko med našim bivanjem tukaj res kaj pridobimo, če škodujemo drugim? Govorim kot človeško bitje – kot nekdo, ki si tako kot vi, želi izogniti trpljenju in biti srečen (Dalajlama; Etika za novo tisočletje).

In vsi na tem planetu smo človeška bitja, sopotniki in popotniki v potovanju skozi in v večnost. Zakaj to potovanje ne bi izkoristili v miru, sreči, ljubezni in blaginji?

To je mogoče, le če se odločimo za to. In če se za to odločimo, nimamo kaj izgubiti. Vsi lahko le pridobimo.

Dragica Marešič, dipl. socialna delavka, inv.upok.

Republika Slovenija, april 2015, European Union